

esse anime q̄ tendit ad quietē securitatēq̄: nō que augeat inquietū laborē. Quī exemit animā meā de morte: qui misertus ei⁹ dixit: Venite ad me oēs q̄ laboratis: et ego vos reficiā: tollite iugum meū sup vos: et discite a me: qz mitis sum et humilis corde: et inuenietis requiē animab⁹ vestris. Iugū em̄ meū suauē est: et sarcina mea leuis est. **N**ō itaq̄ et hūilis tanq̄ viā ch̄istū sequēs debet esse anime actio tendētis ad requiē: nō tamē pigra: et desidiōsa: vt cursum cōsumet: sicut scriptū est: In māsuetudine opera tua p̄fice. Etenim ne māsuetudo ad segniciē ducere: adiunctum est: opera tua p̄fice. Neq̄ em̄ sicut in ista vita somni req̄es nos reparat ad actionē: sed actio bona p̄ducit ad semp̄ vigilantē quietē. Ille aut̄ hec cuncta prestat: cūcta exhibet deus: de quo hic dicitur: Quī domin⁹ benefecit mihi: qm̄ exemit animā meā a morte. **O**culos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu. Hec em̄ i spe completa: erga se cantat: quisquis hui⁹ carnis vinculū intelligit. Vere quippe dictum est: Humiliatus sum: et saluū me fecit. Sed et quia illud ap̄lus verū dicit: qm̄ spe salui facti sumus: et de morte quidē qd̄ exempti sumus: recte dicit iam esse completū: vt mortē intelligamus nō credentū: de qualibus ait: Dimitte mortuos sepelire mortuos suos: et illud i superiori psalmo: Nō mortui laudabūt te domine: neq̄ omnes q̄ descendūt in infernū: sed nos qui viuim⁹ benedicimus dominū. Ex hac ergo morte potest recte intelligere hō fidelis: iā exemptā eē animā suā: corp⁹ q̄ ex infideli fidelis effecta est. Unde ip̄e saluator: Qui credit in me inquit: transitū facit a morte ad vitam. **L**etera vō spe completa sunt in eis: qui nōdū ex hac vita emigrauerūt. Nūc em̄ cuz lapsus nostros piculosisimos cogitamus: non cessant a lachrymis oculi. Tūc aut̄ eximit oculos nostros a lachrymis: quādo et pedes a lapsu: qz tūc null⁹ erit lapsus ambulantiū peduz: qm̄ infirme carnis nullū erit lubricū. **N**unc vō quīs firma sit vita nostra que ch̄istus est: tamē qz carnē nobis quā iubemur edomare substernim⁹: in ip̄o prozsus ope quo eam subditā castigamus: non in ea cadere magnū est: nō autez in ea labi quis potest: Quapropter: qz et in carne sumus: et in carne non sumus. In carne em̄ sumus eo vinculo: qd̄ nōdum solutū est: qd̄ dissolui et eē cum ch̄isto multomagis optimū. Nō aut̄

sumus in carne ex eo qd̄ sp̄itus primitias dedimus deo: si tamē possumus dicere: quā p̄uersatio n̄ra i celis ē: tanq̄ capite placeamus deo: pedibus autē tanq̄ extremis anime partib⁹ adhuc lubricū sentiamus. **A**udi quēadmodū ad sp̄em p̄tineat: qd̄ ita canitur velut iam sit effectum. Exemit inquit oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu: et tamē nō ait: placeo. Sed: **P**lacebo in cōspectu domini: in regione viuorū. Satis ostēdēns ab ea parte nōdum se placere in cōspectu dñi que est i regione mortuorū: id est in carne mortali. Qui em̄ in carne sunt: deo placere nō possunt. Unde qd̄ sequit⁹: et dicit idē ap̄stol⁹: Vos aut̄ non estis in carne: s̄m id dicit: qd̄ corpus quidē mortuū est p̄pter peccatum: sp̄it⁹ autē vita est p̄pter iusticiā: s̄m quem placebant dño: quia s̄m ip̄m in carne non erant. Quis autē placeat deo viuo in corpore mortuo: Sed quid ait: Si autē sp̄it⁹ eius qui suscitauit Iesuz ch̄istū a mortuis habitat in vobis: q̄ suscitauit Iesuz ch̄istū a mortuis viuificauit et mortalia corpora via p̄pter sp̄itū q̄ habitat i vobis. Tūc erim⁹ i regiōe viuorū ex omī parte: placentes in cōspectu domini: ex nulla ab eo pte pegrini. **Q**diu enī sumus in corpe pegrinamur a domino: et in quātum inde peregrinamur a dño: intantū non sumus in regiōe viuorū. **C**onfidim⁹ autē et bene arbitramur magis pegrinari a corpore: et imanere ad dominū. **E**t ideo ambim⁹: siue imanētes: siue pegrinantes placentes illi esse. **A**mbim⁹ quidez nūc: qz expectam⁹ adhuc redemptionē corporis nostri. **S**z cū absorpta fuerit mors i victoria: et corruptibile h̄ induerit in corruptionē: et mortale h̄ induerit immortalitē: tūc null⁹ erit fletus: qz null⁹ lapsus: et null⁹ lapsus: qz nulla corruptio. **E**t ideo iam nō ambim⁹ placere: sed oīno placebim⁹ in cōspectu domini in regione viuorū.

Expliat Tractatus de ps̄. CXIII.

Incipit Tractatus de ps̄. CXV.

Prefatio.

Nostissimū arbitror esse sanctitati vestre quod ait ap̄stolus. Non enim ē omnīū fides: et qd̄ maior esse solet at infidelīū multitudo nō ignoratis: Quapropter qd̄ dicit: Nūc quis credidit auditui n̄ro: inter q̄s etiā illi numerant⁹: de quib⁹ dicit idē ap̄lus: Oēs sua querūt: non q̄ Iesu ch̄isti: Quos alio loco dicit: nō ex veritate: s̄ ex occasiōe p̄dicare verbū dei nō castē:

Alia Pa
t nō habet
t dño.

Almus
id nō et alio p̄re i finem
em̄ lenibū qd̄ in cor meo
rabo p̄dicabāt: vt scio nō
nō. Nam de via uerū p̄
deo sumus solū v̄tū
stom̄ amittare p̄mū.
se crederet que ip̄i fac
ca tamē p̄dicabāt que
coram saluarent. Nō em̄
p̄ter regulam fidei. **E**t
ap̄lus dicit: Si quis vobis
p̄ter id qd̄ accepit: an
ch̄istū annūciat: qui annū
qz ch̄istus veritas est. **B**e
corūā annūciat: nō castē:
simplici et puro ex fide
op̄at. **E**t em̄ quippe cap
lentes: nō p̄ calos annūciat
in p̄re: saluare: in lingua
me itaq̄ ap̄lus em̄ p̄. **I**llū
nōdū esse libere: oēs qu
nō: **E**t nō occasiōe h̄
annūciat. **V**eritate quippe
em̄ non veritate: id est non
p̄t loquit⁹ qd̄ nō crederet: ubi
sunt: sp̄it⁹ sunt vobis: et
m̄ dicit: **Q**ue dicit facit:
vni facere noluit: dicit em̄
Unde: nūc qz vobis nō cre
Sunt aut̄ alij qui crederet nō
credunt vt p̄grica v̄tū
fuit: quīs taliter: h̄
erogare noluit: auct⁹ nō
nōs et p̄gr: **E**t alij em̄
qz multi ex p̄ceptū v̄tū
in cum: sed nō cum cōstet
keretur de p̄magis: sed em̄
atq̄ reproban sunt. **S**icut
dicere: **A**ntauerūt em̄ gl̄
q̄ dei. **E**t ergo et illi qui ver
tur nō crederet: et illi qui verum
nō loquit⁹: merito reproba
uus vere dicit⁹: fidelis: nūc
Et qz lenē bene: quoniam in
lis fuit: h̄p̄ multa te cōstet
gandū dñi n̄. **E**t nō itaq̄
tq̄ credat loquit⁹: nec cū cred
del sic erogari v̄tū non habe
habet nō erogādo nō habeat
n̄ ē: **Q**ui habet dabit ei: sic
nō habet auferet ab eo. **D**icit
nō camā: **A**lleluia. **I**dē
sacra f̄ctū laudie a quo
s̄: **I**dē i gaudū domini: cred

id ē nō ex aīo pure ⁊ sincere caritatis. Aliō
 em̄ sentiebāt qđ in eoz moribus appareat:
 ⁊ aliō pdicabāt: vt scđo noīe placerēt homi
 nib⁹. Nam de his iteruz dicit: Neq; em̄ isti
 deo fuunt sed suo vētri: quos tamen chri
 stum annūciare pmittit. Quis em̄ ea poti
 us crederēt que ipi faciebāt vt morerētur:
 ea tamē predicabāt que si alij credētes fa
 cerent saluarent. Nō em̄ aliō annūciabāt
 p̄ter regulam fidei. Eos quippe excludit
 ap̄tus dicēs: Si quis vobis annūciauerit
 p̄ter id qđ accepitis: anathema sit. Illi nō
 ch̄istus annūciāt qui annūciant falsitatē:
 q; ch̄istus veritas est. Be istis autē dicit q; ch̄is
 tū anūciēt: s̄ nō caste: id ē non animo
 simplici ⁊ puro ex fide sincera q; p̄ dilectōz
 op̄at. Terrenis quippe cupiditatib⁹ cōsu
 lentes: regnū celozū annūciabāt habentes
 in pectore falsitatē: in lingua veritatē. Sci
 ens itaq; ap̄tus etiā p̄ Judā euāgelizātem
 credētes esse liberatos: istos quoq; ita per
 mittit: Siue inqt occasione siue v̄itate xp̄s
 annūciēt. Veritatez quippe ānunciabant:
 etiā si non veritate: id est non vero animo.
 Isti loquūt qđ nō credūt: ⁊ ideo reprobati
 sunt: Quis sint v̄tiles eis: Quos instruit do
 min⁹ dicēs: Que dicūt facite: que autē faci
 unt facere nolite: dicunt em̄ ⁊ non faciunt.
 Unde: nisi q; v̄tilia nō credūt esse q; dicūt:
 Sunt autē alij qui credūt ⁊ nō loquūt qđ
 credunt v̄l pigricia vel timore. Nam ⁊ ille
 suus q;uis talentuz habuerit: tamen quia
 crogare noluit: audit a dño iudice: Serue
 neq; ⁊ piger: Et alio euāgelij loco dictū ē:
 q; multi ex principib⁹ iudeozū credidissent
 in eum: sed nō eum cōfitebantur: ne expel
 lerētur de synagogis: sed etiā ipsi rep̄hensi
 atq; reprobati sunt. Sequit em̄ euāgelista
 dicens: Amauerūt em̄ glām hoīm magis
 q; dei. Si ergo ⁊ illi qui verū quod loquūt
 nō credūt: ⁊ illi qui verum quod credūt
 nō loquūt: merito reprobātur: q; erit ser
 uus vere dicēd⁹ fidelis: nisi ille cui q; dicet:
 Euge serue bone: quoniā in modico fide
 lis fuisti: supra multa te cōstituam: intra in
 gaudiū dñi tui. Talis itaq; seruus: nec an
 teq; credat loquit: nec cū crediderit tacet.
 Vel sic erogat vt ipse non habeat: v̄l quod
 habet nō erogādo nō habeat. Sic em̄ di
 ctū ē: Qui habet dabit ei: sic: q; aut non hz
 et qđ habz auferet ab eo. Dicit q; iste bon⁹
 seru⁹ cantās: Alleluia. Id est sacrificās
 domino sacrificiū laudis a quo auditurus
 ē: Intra i gaudiū domini: exiit ⁊ dicit:

Expositio psalmi.

Credidi p̄pter quod locut⁹
 sum: Hoc est p̄fecte credidi. Nō
 em̄ p̄fecte credūt: qui qđ credūt lo
 qui nolūt. Ad ipam em̄ fidem pertinet etiā
 illō credere qđ dictuz est: Qui me cōfessus
 fuerit corā hominib⁹: cōfitebor eum coram
 angelis dei. Ex hoc em̄ est appellatus fide
 lis ille suus: nō tantuz q; accepit: sed quia
 impendit atq; lucratus est. Ita ⁊ hoc loco
 nō ait: credidi et locut⁹ sum: sed p̄pter hoc
 dicit se locutū eē quia credidit. Simul em̄
 credidit: ⁊ quod premiū loquēdo sp̄raret:
 et quā penā tacēdo timere deberet. Credi
 di inquit p̄pter quod locut⁹ sum: Ego autē
 humiliatus sum nimis: p̄ail⁹ em̄ est
 multas tribulationes p̄pter verbum quod
 fidelit tenebat: fideliter impendebat: ⁊ hu
 miliat⁹ est nimis: Qđ illi timuerūt q; ama
 uerūt glām hoīm magis q; dei. Sed qđ est
 ego autē: Diceret poti⁹: credidi p̄pter qđ ⁊
 locutus sum ⁊ humiliatus sum nimis: Cur
 addidit ego autē: nisi q; hō hūiliari potest
 ab eis qui veritati cōtradict: nō ipa v̄itas
 quā credit ⁊ loquit: Unde ⁊ ap̄tus cum de
 catena sua diceret: sed s̄mo inquit dei non
 est alligat⁹. Sic ⁊ iste: quia ipsa ē vna p̄so
 na sanctorū testium: hoc est martyrum dei:
 credidi inquit p̄pter qđ locutus sum: Ego
 autem nō illō qđ credidi: non sermo quem
 ptuli: sed ego hūiliat⁹ sum nimis. **E**go
 autē dixi in extasi mea: omnis ho
 mo mendax: Extasi pauore dicit: quē
 cōminātib⁹ p̄secutorib⁹ ⁊ impendētib⁹
 passiōibus cruciat⁹ aut mortis hūana infir
 mitas patit. Hoc. n. intelligim⁹: quia i isto
 psalmo vox martyrum apparet. Nam ⁊ alio
 modo dicit extasis: cum mens non pau
 ore alienat: sed aliqua inspiratiōe reuelatio
 nis assumit. Ego autem dixi in extasi mea:
 omnis homo mendax. Cōterritus enim re
 spexit infirmitatē suam: et vidit nō de se sibi
 esse p̄sumendū. Quātum em̄ ad ipsum ho
 minē p̄tinet mendax est: sed gratia dei ve
 rax effectus est: ne pressuris inimicorū ce
 dens non loqueret qđ crediderat: sed ne
 garet: sicut Petro accidit: qm̄ de se p̄sume
 rat: ⁊ docend⁹ erat de homie nō esse p̄sumē
 dū: Et si de hoīe nō debet quisq; p̄sumere:
 vtiq; nec de seipō: q; homo est. Bene ergo
 iste vidit in pauore suo omnē homines esse
 mendacē: q; et illi q; nullo pauore vanescūt:
 ne p̄sequētib⁹ cedendo mētiānt: muni
 bus dei tales sunt nō v̄inb⁹ suis. Proinde

Alia lfa.
 † nō habet.
 † excessu meo.

verissime dictū est: **Q**uis homo mēdax: sed deus verax qui ait: **E**go dixi dñi estis: et filij altissimi omnes. Vos autē sicut homines moriemini: et sicut vnus ex principib⁹ cades. **C**onsolat hūiles: et implet eos: nō solum fide credēde: sed etiā fiducia p̄dicāde veritatis: si pseuerantes subdant deo: nec imitent vñū ex p̄ncipibus diaboli q̄ in veritate non stetit et cecidit. **S**i em̄ omnis homo mēdax: intantū nō erunt mēdaces: in quātū nō erunt homines: quoniā dñi erunt et filij altissimi. **H**oc itaq; cōsiderans deuotissimus p̄plus fidelis testium: quomō infirmitatē humanā dei misericordia non relinquat: in cuius infirmitatis pauore dictū ē: **O**mnis homo mendax: quō consolet hūiles: et impleat spiritu fiduciae trepidatē: vt pene mortuo corde reuiuiscant: ne in semetipsis fidentes sint: sed in eo qui suscitāt mortuos: et linguas infantū facit disertas: qui ait: **C**ū autē tradēt vos: nolite cogitare quomō aut qd loquamini. **B**abit em̄ vob̄ i illa hora qd loquamini. **N**ō em̄ vos estis qui loquimur: sed spirit⁹ patris vestri qui loquit in vobis. **H**ec ḡ oīa cōsiderans ille q̄ dixerat: **E**go dixi i pauore meo: omnis bō mendax: et vidēs grā dñi se factū veracem.

Quid retribuā: inquit: dño p̄ omnib⁹ que retribuit mihi: **N**on ait pro omnib⁹ q̄ tribuit mihi: sed p̄ omnib⁹ q̄ retribuit mihi. **Q**ue igit̄ p̄cesserāt hoīs: vt oīm donoz dei nō attributio: sed retributio vocari possit: **Q**ue p̄cesserant hominib⁹ nisi peccata: **R**etribuit ḡ deus bona p̄ malis cui homines retribuit mala p̄ bonis. **H**ec em̄ retribuerit qui dixerūt: **H**ic ē heres venite occidam⁹ eū. **S**ed querit iste qd retribuat dño et nō inuenit: nisi ex eis que ipse dñs retribuit.

Calicē: inquit: salutaris accipia: et nomen domini inuocabo. **O** homo peccato tuo mēdax: dono dei verax. **E**t ideo iam nō homo: quis tibi dedit calicē salutaris: quē accipiens et inuocans nomen domini retribues ei p̄ omnib⁹ q̄ retribuit tibi: **Q**uis nisi ille qui ait: **P**otestis bibere calicē quē ego bibiturus suz: **Q**uis tibi dedit imitari passiones suas: nisi q̄ p̄ te passus ē p̄or: **I**deo ḡ. **P**reciosa i cōspectu dñi mors sanctorū ei⁹: **E**mit em̄ eam sanguie suo quē prior fudit p̄ salute seruoꝝ: ne p̄ dñi nomine serui fundere dubitarent: qd tamē eozū non dñi utilitate p̄ficeret. **C**onfiteat itaq; conditionē suam mancipiū: tanto precio compatū et dicat.

Alia lra
Vota mea do
mino reddā co
ram omni p̄lo
eius.

O dñe ego seru⁹ tuus: ego seru⁹ tuus et filius ancille tue. **E**rgo et emptus ē et vernacul⁹ est. **A**n cū matre simul ē emptus: **A**n qz vernacul⁹ est p̄pter peccatū fuge sue dep̄datus: et ideo emptus: quia redemptus est: **F**ilius em̄ est ancille fm̄ qd oīs creatura subdita creatori est: et verissimo dño: verissimū debet famulatū. **Q**uem cū exhibet libera est: hāc accipiens a domino gratiā: vt ei nō necessitate: sed volūtate deseruiat. **E**rgo iste filius ē hierlm̄ celest⁹ q̄ sursum est: mater omniū nostrū libera. **E**t libera qdē a peccato: s̄ ancilla iusticie. **C**ui⁹ filijs adhuc pegrinātib⁹ dicit: **V**os in libertatē vocati estis: **S**z rursus eos seruos facit dicens: sed in caritate seruite inuicem. **Q**uib⁹ item dicit: **C**uz serui eratis peccato: liberi eratis a iusticia: **N**ūc vō liberi a peccato facti autē serui deo habetis fructū vestrū in sanctificationē: finē vō vitā eternā. **B**icat ergo deo seru⁹ iste. **A**dulti se martyres dicunt: multi seruos tuos: qz nomen tuū habent in varijs heresib⁹ et erroribus: sed qz p̄ter ecclesiā tuā sunt: nō sunt filij ancille tue: ego autē seruus tuus et filius ancille tue.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo sacrificiū laudis. **R**egem em̄ inuenio vlla merita mea: qñ tu dirupisti vincula me: ideo sacrificiū laudis tibi debeo: **Q**uia et si gl̄abor qz seru⁹ tu⁹ sim: et fili⁹ ancille tue: nō i me: s̄ in te dño meo gloriabor: qui dirupisti vincula mea: vt a fuga rediens religarer tibi.

Vota mea domino reddā: **Q**ue vota reddaturus es: quas vouisti victimas: que incēsa: q̄ holocausta: **A**n ad illud respicis qñ paulo ante dixisti: **C**alicē salutaris accipia: et nomē domini inuocabo: et tibi sacrificabo sacrificiū laudis: **E**t reuera quisq; bñ cogitat qd voueat dño: et que vota reddat: seipm̄ voueat seipm̄ reddat: hoc exigitur: hoc debet. **I**n specto n̄simo dñs dicit: **R**eddate cesari q̄ cesaris st: et deo q̄ dei st. **I**mago sua reddat cesari: imago sua reddat deo. **S**z q̄ meminit nō solū seruū se eē dei: s̄ et filiū ancille dei videt vbi reddat vota sua: p̄format⁹ christo per calicē salutarē.

In atrijs: inquit: domus domini. **Q**ue domus dei est: hec ancilla dei ē. **E**t que dom⁹ dei: nisi omnis populus eius: **I**deo sequit: **I**n cōspectu omnis populi eius: **E**t apertus iam nominat ipsam matrem. **Q**uid est enī aliud populus eius: nisi quod sequit: **I**n medio tui hierusalem: **T**unc est em̄

Alia lra
t qua.

Alia lra.
t hostiā.
t et nomē dñi
inuocabo.

t Scdm̄ al
litterā istē
sicul⁹ subitū
sequēt.

Psalmus C
qd reddatur gratia: et p̄
reddatur. **Q**ui autē hū
sunt: bellum p̄ponit s̄ p̄
sue qua ante rullmet
ne: omni populi eius: nō
qz ita dicitur iste psalm⁹
dno in hierusalem: cuius
itacū gloriānt. **Q**uā
quātoq; veritatis: cō
Explicet Tractatus
Incipit Tractatus
Explicet
Audate domi
tes: laudate cum
puli. **H**ec sunt autē
muntelle omni populi eius: nō
rualē. **Q**uānto magis illi qui
filij esse voluerunt: cum se ab om
cōmuni vō p̄cederūt. **Q**uā
ta est sup nos multitudine
veritas domini manet in ca
Deus vō illa: multitudine
in certāno remodēno psalm⁹
ne cōmūda cōmūda. **C**ō
uānt sup nos multitudine
muni qd liberat famus
rabda vā celerit: et veritas
eterni: hie in eis que p̄
tas qz minatus est impie.
Explicet Tractatus
Incipit Tractatus
P̄fatio.
Ad dñm
a
ficut cōfiteor
fello aut reddat
nostroz. **E**t illa quidē cōfite
ta nostra deo cōfitemur: om
ita vt hanc solū dicit cōfite
ne sancta muus erudita est
do. **R**am vō hoc verbū lecto
erit: cōmuni strepitu p̄
cōsequit. **S**ed debet aduert
dicitur in isto psalm⁹: **Q**uā
in locū tabernaculi admirabile
mū dei. **I**n voce cōfiteor
soni festinatē cōfiteor. **H**ic et
nēstū est voce cōfiteor: s̄
nerosē penūēne: s̄ ad leniā
verime panere. **Q**uānto
omni quib⁹ adhuc dicitur
est ad illud quod in ecclesiā
Benedicite dñm omnia
verum ipus magnificātia:

Psalmus. CXVI.

quod redditur gratum: si te pace atque in pace reddatur. Qui autem filij huius ancille non sunt: bellum potius quam pacem amauerunt. Ne quis autem existimet atria domus domini: et omnem populum eius iudeos significari: quia ita clausit iste psalmus ut diceret: In medio tui hierusalem: cuius nomine carnales israelite gloriantur. Audi sequentem psalmum: qui quatuor versiculis continetur.

Explicit Tractatus de ps. CXV.

Incipit Tractatus de ps. CXVI.

Expositio psalmi.

Audate dominum omnes gentes: laudate eum omnes populi. Hec sunt atria domus domini: ille omnis populus eius: hec vera hierusalem. Audiatis magis illi qui huius civitatis filij esse noluerunt: cum se ab omnium gentium communiione pecciderunt. **Q**uoniam confirmata est super nos misericordia eius: et veritas domini manet in eternum. Hec sunt duo illa: misericordia et veritas: que in centesimo tertio decimo psalmo memorie commendanda commoni. Confirmata est autem super nos misericordia domini: cum eius nomini pro quod liberati sumus inimicorum gentium rabida ora cesserunt: et veritas domini manet in eternum: siue in eis que promisit iustis: siue in eis que minatus est impijs.

Explicit Tractatus de ps. CXVI.

Incipit Tractatus de ps. CXVII.

Prefatio.

Audiuimus fratres admonentes nos atque hortantes spiritum sanctum: ut sacrificium confessionis offeramus deo. Confessio autem vel laudis eius est: vel peccatorum nostrorum. Et illa quidem confessio qua peccata nostra deo confitemur: omnibus nota est: ita ut hanc solam dici confessionem in scripturis sanctis minus erudita estimet multitudo. Nam ubi hoc verbum lectoris ore sonuerit: continuo strepitus pius pectora tudentium consequitur. Sed debet advertere quomodo dictum sit in alio psalmo: Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis usque ad domum dei. In voce exultationis et confessionis somni festiuitate celebratis. Hic enim certe manifestum est voce confessionis et sonum: non ad merorem penitentie: sed ad leticiam festiuitatis celeberrime pertinere. Aut si de tam manifesto testimonio quisque adhuc dubitat: quid dicitur est ad illud quod in ecclesiastico scriptum est: Benedicite dominum omnia opera ipsius: date nomini ipsius magnificentiam: et confitemini

Psalmus. CXVII.

in laudem ipsius in canticis labiorum et in citharis: et sic dicitur in confessione: quoniam omnia opera domini bona nimis. Hic certe nullus vel tardissimus ambigit confessionem in dei laudibus poni: nisi forte tanta est in cuiusque mente pueritas: ut dicere audeat etiam ipsum dominum Iesum christum peccata sua patri esse confessum. Quod si aliquis impius propter nomen confessionis temptaret obijcere: facillime refelleretur ipsa contextione verborum. Sic enim loquitur: Confiteor inquit tibi pater domine celi et terre: quod abscondisti hec a sapientibus et prudentibus: et reuelasti ea paruulis: ita pater quoniam sic placitum fuit coram te. Quis non eum intelligat in laude patris hec dicere: Quis non videat istam confessionem non ad dolorem cordis: sed ad gaudium pertinere: cum etiam precesserit euangelista dicens: In ipsa hora exultauit in spiritu sancto et dixit: confiteor tibi pater: Quapropter carissimi quoniam nullo modo est oino dubitandum tot congruentibus testimonijs: quorum similia in scripturis per vos ipsos potestis advertere: non tamen in peccatis: sed et in laudibus dei: confessionem diuinis litteris solere nominari: Quid congruentius in hoc psalmo quando Alleluia cantamus: quod est laudate dominum: nos admoneri intelligimus: cum audimus:

Expositio psalmi.

Confitemini domino: Quod id ipsum scilicet ut laudem deum: Non potuit laus dei breuius explicari quam ut diceretur: Quoniam bonus est: Quid sit gradus ista breuitate non video: cum ita sit proprium deo quod bonus est: ut a quodam compellatur ipse filius dei cum audiret: magister bone: ab eo scilicet quod carne eius intuetur et diuinitatis plenitudinem non intelligens: solum hominem arbitrabatur: ruderet: quid me interrogas de bono? Nemo bonus nisi vnus deus. Quid est aliud dicere: si me bonum vis appellare intellige et deum. Sed quoniam populo dei in pronuntiatione futurorum liberato ab omni labore et captiuitate peregrinationis: et ab omni punitioe iniquorum quod ei pro gratia dei prestita est: non solum non retribuētis mala pro malis: sed etiam retribuētis bona pro malis: conuenientissime adiunctum est. **Q**uoniam in seculum misericordia eius. **D**icitur autem dominus israel quoniam bonus: quoniam in seculo misericordia eius. **D**icitur autem domus aaron: quoniam in seculo misericordia eius. **D**icitur nunc oēs qui timet dominum: quoniam in seculo misericordia eius. **R**ecogno-

Alia lra. t nūc.

t nō habet. Alia lra. t nūc.

Alia lra. t nō habet.